

The Early Prophets - One Book, One Theme - class # 10

Sefer Shoftim- A book about Judges or Kings -Conclusion

Putting the units together & uncovering key themes

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

Review

SEFER SHOFTIM – Chronicle or Composition?

The final unit – chapters 17-21

What makes it a distinct unit?

NO JUDGES

NO CYCLE

COMMON REFRAIN

“During those days... NO KING in Israel...”

We start with the last two chapters - to complete the final unit

Noting again the satirical matter in which the story is told.

I. Shoftim chapter 20

א וַיֵּצְאוּ, כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַתִּקְהַל
הָעֵדָה כָּאִישׁ אֶחָד לְמִדְּוָן וְעַד-בְּאֵר
שָׁבַע, וְאֶרֶץ הַגִּלְעָד--אֶל-יְהוָה,
הַמְצַפָּה.

1 Then all the children of Israel went out, and the congregation was assembled as one man, from Dan even to Beer-sheba, with the land of Gilead, unto the LORD at Mizpah.

ב וַיָּתִיצְבוּ פְּנוֹת כָּל-הָעָם, כָּל
שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל--בְּקָהֶל, עִם
הָאֱלֹהִים; אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ
רְגָלִי,
שֶׁלֶף חָרָב. {פ}

2 And the chiefs of all the people, even of all the tribes of Israel, presented themselves in the assembly of the people of God, four hundred thousand footmen that drew sword.-- {P}

ג וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי בְנִימִן, כִּי-עָלוּ בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל הַמְצַפָּה; וַיֹּאמְרוּ, בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, דַּבְּרוּ,
אֵיכָה נִהְיְתָה הָרָעָה הַזֹּאת.

3 Now the children of Benjamin heard that the children of Israel were gone up to Mizpah.--And the children of Israel said: 'Tell us, how was this wibckedness brought to pass?'

ד וַיַּעַן הָאִישׁ הַלֵּוִי, אִישׁ הָאִשָּׁה
הַנִּרְצָחָה--וַיֹּאמֶר: הַגְּבַעְתָּה אֲשֶׁר
לְבְנִימִן, בָּאתִי אֲנִי וּפִילְגָשִׁי לָלוֹן.

4 And the Levite, the husband of the woman that was murdered, answered and said: 'I came into Gibeah that belongeth to Benjamin, I and my concubine, to lodge.

ה וַיִּקְמוּ עָלַי בְּעֵלֵי הַגְּבַעָה, וַיִּסְבוּ
עָלַי אֶת-הַבַּיִת לַיְלָה; אוֹתִי דָמוֹ
לְהָרֵג, וְאֶת-פִּילְגָשִׁי עָנוּ וַתָּמָת.

5 And the men of Gibeah rose against me, and beset the house round about upon me by night; me they thought to have slain, and my concubine they forced, and she is dead.

ו וָאָחִזּוּ בְּפִילִגְשִׁי, וְאַנְתָּחָה, וְאַשְׁלַחָהּ, בְּכָל-שְׂדֵה נַחֲלַת יִשְׂרָאֵל: כִּי עָשׂוּ זָמָה וּנְבֵלָה, בְּיִשְׂרָאֵל.

6 And I took my concubine, and cut her in pieces, and sent her throughout all the country of the inheritance of Israel; for they have committed lewdness and wantonness in Israel.

ז הִנֵּה כִלְכֶם, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל-הֲבֹנוּ לָכֶם דְּבַר וְעֵצָה, הֲלֹם.

7 Behold, ye are all here, children of Israel, give here your advice and council.'

ח וַיִּקָּם, כָּל-הָעָם, כְּאִישׁ אֶחָד, לֵאמֹר: לֹא יֵלֶךְ אִישׁ לְאָהְלוֹ, וְלֹא נִסּוּר אִישׁ לְבֵיתוֹ.

8 And all the people arose as one man, saying: 'We will not any of us go to his tent, neither will we any of us turn unto his house.

ט וְעַתָּה--זֶה הַדְּבַר, אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לְגִבְעָה: עָלֶיךָ, בְּגוֹרֶל.

9 But now this is the thing which we will do to Gibeah: we will go up against it by lot;

י וְלָקַחְנוּ עֶשְׂרֵה אַנְשִׁים לַמָּאָה לְכָל שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל, וּמָאָה לְאֶלֶף וְאֶלֶף לְרֵבְבָה, לְקַחַת צֹדָה, לָעָם--לַעֲשׂוֹת, לְבוֹאֵם לְגִבְעֵ בְנֵימָן, כְּכָל-הַנְּבֵלָה, אֲשֶׁר עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל.

10 and we will take ten men of a hundred throughout all the tribes of Israel, and a hundred of a thousand, and a thousand out of ten thousand, to fetch victuals for the people, that they may do, when they come to Gibeah of Benjamin, according to all the wantonness that they have wrought in Israel.'

יא וַיֵּאָסֶף כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל, אֶל-הָעִיר, כְּאִישׁ אֶחָד, חֲבָרִים. {פ}

11 So all the men of Israel were gathered against the city, knit together as one man. {P}

יב וַיִּשְׁלַחוּ שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל, אַנְשִׁים, בְּכָל-שְׁבֵטֵי בְנֵימָן, לֵאמֹר: מָה הָרָעָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר נִהְיָתָה בְּכֶם.

12 And the tribes of Israel sent men through all the tribe of Benjamin, saying: 'What wickedness is this that is come to pass among you?

יג וְעַתָּה תִּנּוּ אֶת-הָאֲנָשִׁים בְּנֵי-בְלִיעֵל אֲשֶׁר בְּגִבְעָה, וְנִמְיָתָם, וְנִבְעֶרָה רָעָה, מִיִּשְׂרָאֵל; וְלֹא אָבוּ, (בְּנֵי) בְנֵימָן, לִשְׁמָעַ, בְּקוֹל אַחֵיהֶם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל.

13 Now therefore deliver up the men, the base fellows that are in Gibeah, that we may put them to death, and put away evil from Israel.' But the children of Benjamin would not hearken to the voice of their brethren the children of Israel.

יד וַיֵּאָסְפוּ בְנֵי-בְנֵימָן מִן-הָעָרִים, הַגִּבְעָתָה, לְצֹאת לַמִּלְחָמָה, עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

14 And the children of Benjamin gathered themselves together out of their cities unto Gibeah, to go out to battle against the children of Israel.

טו וַיִּתְּפְקְדוּ בְנֵי בְנֵימָן בַּיּוֹם הַהוּא, מִהָעָרִים, עֶשְׂרִים וּשְׁשָׁה אֶלֶף אִישׁ.

15 And the children of Benjamin numbered on that day out of the cities twenty and six

שֵׁלֶף חָרֵב- לְבַד מִיִּשְׁבֵי הַגְּבֵעָה, הַתְּפַקְדּוֹ, שְׁבַע מֵאוֹת, אִישׁ בְּחֹר.

thousand men that drew sword, besides the inhabitants of Gibeah, who numbered seven hundred chosen men.

טז מִכָּל הָעָם הַזֶּה, שְׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בְּחֹר, אֶטֶר, יָד-יְמִינֹו: כָּל-זֶה, קָלַע בְּאַבְן אֶל-הַשְּׁעָרָה--וְלֹא יַחְטֵא. {פ}

16 All this people, even seven hundred chosen men, were left-handed; every one could sling stones at a hair-breadth, and not miss. {P}

יז וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הַתְּפַקְדּוֹ, לְבַד מִבְּנֵימֹו, **שֵׁלֶף חָרֵב אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ:** כָּל-זֶה, אִישׁ מִלְחָמָה.

17 And the men of Israel, beside Benjamin, numbered four hundred thousand men that drew sword; all these were men of war.

יח וַיִּקְמוּ וַיַּעֲלוּ בֵית-אֵל, וַיִּשְׁאַלוּ בְּאֱלֹהִים, וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִי יַעֲלֶה-לָנוּ בַתְּחִלָּה לְמִלְחָמָה עִם-בְּנֵי בְנֵימֹו; וַיֹּאמֶר יְהוָה, יְהוּדָה בַתְּחִלָּה.

18 And the children of Israel arose, and went up to Beth-el, and asked counsel of God; and they said: 'Who shall go up for us first to battle against the children of Benjamin?' And the LORD said: 'Judah first.'

See chapter 1: 1-2 – parallel

Opening lines of Sefer Shoftim

א וַיְהִי, אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹשֻׁעַ, וַיִּשְׁאַלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בַּיהוָה לֵאמֹר: מִי יַעֲלֶה-לָנוּ אֶל-הַכְּנַעֲנִי בַתְּחִלָּה, לְהִלָּחֵם בּוֹ.

1 And it came to pass after the death of Joshua, that the children of Israel asked the LORD, saying: 'Who shall go up for us first against the Canaanites, to fight against them?'

ב וַיֹּאמֶר יְהוָה, יְהוּדָה יַעֲלֶה: הִנֵּה נֹתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ, בְּיָדוֹ.

2 And LORD said: 'Judah shall go up; behold, I have delivered the land into his hand.'

Continuing now in chapter 20

יט וַיִּקְמוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בַּבֹּקֶר; וַיַּחֲנוּ, עַל-הַגְּבֵעָה.

19 And the children of Israel rose up in the morning, and encamped against Gibeah.

כ וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל, לְמִלְחָמָה עִם-בְּנֵימֹו; וַיַּעֲרְכוּ אֹתָם אִישׁ-יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה, אֶל-הַגְּבֵעָה.

20 And the men of Israel went out to battle against Benjamin; and the men of Israel set the battle in array against them at Gibeah.

כא וַיֵּצְאוּ בְּנֵי-בְנֵימֹו, מִן-הַגְּבֵעָה; וַיִּשְׁחִיתוּ בְּיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא, **שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ--אָרְצָה.**

21 And the children of Benjamin came forth out of Gibeah, and destroyed down to the ground of the Israelites on that day twenty and two thousand men.

כב וַיִּתְחַזְקוּ הָעָם, אִישׁ יִשְׂרָאֵל; וַיִּסְפוּ, לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה, בַּמָּקוֹם, אֲשֶׁר-עָרְכוּ שָׁם בַּיּוֹם הַהוּא.

22 And the people, the men of Israel, encouraged themselves, and set the battle again in array in the place where they set themselves in array the first

הָרָאשׁוֹן. day.

כג וַיַּעֲלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, וַיִּבְכוּ לִפְנֵי-יְהוָה עַד-
הָעֶרֶב, וַיִּשְׁאַלוּ בִיהוָה לֵאמֹר, הַאֲוֹסִיף לְגֹשֶׁת
לְמִלְחָמָה עִם-בְּנֵי בְנֵימִן אָחִי; וַיֹּאמֶר יְהוָה,
עֲלוּ אֵלָיו. {פ}

23 And the children of Israel went up and wept before the LORD until even; and they asked of the LORD, saying: 'Shall I again draw nigh to battle against the children of Benjamin my brother?' And the LORD said: 'Go up against him.' {P}

כד וַיִּקְרְבוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-בְּנֵי בְנֵימִן, בַּיּוֹם
הַשֵּׁנִי. 24 And the children of Israel came near against the children of Benjamin the second day.

כה וַיֵּצֵא בְנֵימִן לְקִרְיַתְסָאן מִן-הַגְּבֵעָה, בַּיּוֹם
הַשֵּׁנִי, וַיִּשְׁחִיתוּ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד שְׁמֹנֶת עָשָׂר
אֶלֶף אִישׁ, אֲרָצָה: כָּל-אֵלֶּה, שִׁלְפֵי חֶרֶב. 25 And Benjamin went forth against them out of Gibeah the second day, and destroyed down to the ground of the children of Israel again eighteen thousand men; all these drew the sword.

כו וַיַּעֲלוּ כָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל-הָעָם וַיָּבֹאוּ בֵּית-
אֵל, וַיִּבְכוּ וַיִּשְׁבּוּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה, וַיִּצְוּמוּ בַיּוֹם-
הַהוּא, עַד-הָעֶרֶב; וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וַשְּׁלָמִים, לִפְנֵי
יְהוָה. 26 Then all the children of Israel, and all the people, went up, and came unto Beth-el, and wept, and sat there before the LORD, and fasted that day until even; and they offered burnt-offerings and peace-offerings before the LORD.

כז וַיִּשְׁאַלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, בִּיהוָה; וַיֹּסֶם, אֲרוֹן
בְּרִית הָאֱלֹהִים, בַּיָּמִים, הָהֵם. 27 And the children of Israel asked of the LORD--for the ark of the covenant of God was there in those days,

כח וּפִינֶחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן עָמַד לִפְנֵיו,
בַּיָּמִים הָהֵם לֵאמֹר, הַאֲוֹסִף עוֹד לְצֵאת
לְמִלְחָמָה עִם-בְּנֵי-בְנֵימִן אָחִי, אִם-אֶחְדָּל;
וַיֹּאמֶר יְהוָה עָלוּ, כִּי מָחָר אֶתְנַנְּנוּ בְיָדְךָ. 28 and Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron, stood before it in those days--saying: 'Shall I yet again go out to battle against the children of Benjamin my brother, or shall I cease?' And the LORD said: 'Go up; for tomorrow I will deliver him into thy hand.'

כט וַיִּשֶׂם יִשְׂרָאֵל אֲרָבִים, אֶל-הַגְּבֵעָה סָבִיב.
{פ} 29 And Israel set liers-in-wait against Gibeah round about. {P}

ל וַיַּעֲלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-בְּנֵי בְנֵימִן, בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי; וַיַּעֲרְכוּ אֶל-הַגְּבֵעָה, כְּפַעַם בְּפַעַם. 30 And the children of Israel went up against the children of Benjamin on the third day, and set themselves in array against Gibeah, as at other times.

לא וַיֵּצְאוּ בְנֵי-בְנֵימִן לְקִרְיַתְסָאן הָעָם, הַנִּתְקוּ מִן-
הָעִיר; וַיַּחֲלוּ לְהַכּוֹת מֵהָעַם חֲלָלִים כְּפַעַם
בְּפַעַם, בַּמִּסְלֹת אֲשֶׁר אַחַת עֲלֶה בֵּית-אֵל וְאַחַת
גְּבַעְתָּה בַשָּׂדֶה, כְּשִׁלְשִׁים אִישׁ, בְּיִשְׂרָאֵל. 31 And the children of Benjamin went out against the people, and were drawn away from the city; and they began to smite and kill of the people, as at other times, in the field, in the highways, of which one goeth up to Beth-el, and the other to Gibeah, about thirty men of Israel.

לב וַיֹּאמְרוּ בְנֵי בְנֵימִן, נִגְפִים הֵם לִפְנֵינוּ
32 And the children of Benjamin said: 'They are smitten down before us, as at the first.' But the children of Israel

כָּבְרָאשְׁנָה ; וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ , נְנוּסָה
וַנִּתְקַנּוּהוּ , מִן-הָעִיר , אֶל-הַמְּסָלוֹת .

said: 'Let us flee, and draw them away from the city unto the highways.'

לֵג וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל , קָמוּ מִמְּקוֹמוֹ , וַיַּעֲרֹכוּ ,
בְּבַעַל תְּמָר ; וְאַרְבַּי יִשְׂרָאֵל מִגִּיחַ מִמְּקוֹמוֹ ,
מִמַּעֲרָה-גִבְעָה .

33 And all the men of Israel rose up out of their place, and set themselves in array at Baal-tamar; and the liers-in-wait of Israel broke forth out of their place, even out of Maareh-geba.

לָד וַיָּבֹאוּ מִנֶּגֶד לַגִּבְעָה עֶשְׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ
בַּחֹר , מִכָּל-יִשְׂרָאֵל , וְהַמִּלְחָמָה , כְּבִדָּה ; וְהֵם
לֹא יָדְעוּ , כִּי-נֹגַעַת עָלֵיהֶם הָרָעָה . {P}

34 And there came over against Gibeah ten thousand chosen men out of all Israel, and the battle was sore; but they knew not that evil was close upon them. {P}

לָה וַיִּגַּף יְהוָה אֶת-בְּנֵימִן , לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל ,
וַיִּשְׁחִיתוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבְנֵימִן בַּיּוֹם הַהוּא ,
עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֲלָף וּמֵאָה אִישׁ : כָּל-אֵלֶּה ,
שָׁלַף חֶרֶב .

35 And the LORD smote Benjamin before Israel; and the children of Israel destroyed of Benjamin that day twenty and five thousand and a hundred men; all these drew the sword.

לוּ וַיִּרְאוּ בְנֵי-בְנֵימִן , כִּי נִגְפוּ ; וַיִּתְּנוּ אִישׁ-
יִשְׂרָאֵל מְקוֹם , לְבְנֵימִן , כִּי בָטְחוּ אֶל-הָאֲרֵב ,
אֲשֶׁר-שָׂמוּ אֶל-הַגִּבְעָה .

36 So the children of Benjamin saw that they were smitten. And the men of Israel gave place to Benjamin, because they trusted unto the liers-in-wait whom they had set against Gibeah.--

לז וְהָאֲרֵב הֵחִישׁוּ , וַיִּפְּשְׁטוּ אֶל-הַגִּבְעָה ; וַיִּמְשְׁדוּ ,
הָאֲרֵב , וַיִּדְּ אֶת-כָּל-הָעִיר , לִפְנֵי-חֶרֶב

37 And the liers-in-wait hastened, and rushed upon Gibeah; and the liers-in-wait drew forth, and smote all the city with the edge of the sword.

מוּ וַיְהִי כָּל-הַנִּפְלִיִּים מִבְּנֵימִן , עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה
אֲלָף אִישׁ שָׁלַף חֶרֶב--בַּיּוֹם הַהוּא : אֶת-כָּל-
אֵלֶּה , אֲנָשֵׁי-חַיִּל .

46 So that all who fell that day of Benjamin were twenty and five thousand men that drew the sword; all these were men of valour.

מז וַיִּפְּנוּ וַיִּנְסוּ הַמְּדַבְּרָה , אֶל-סֵלַע הָרְמוֹן ,
שֵׁשׁ יָמֹות , אִישׁ ; וַיֵּשְׁבוּ בְּסֵלַע רְמוֹן , אַרְבַּעַת
חֳדָשִׁים .

47 But six hundred men turned and fled toward the wilderness unto the rock of Rimmon, and abode in the rock of Rimmon four months.

מח וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁבוּ אֶל-בְּנֵי בְנֵימִן ,
וַיִּכּוּם לִפְנֵי-חֶרֶב , מֵעִיר מְתָם עַד-בְּהֵמָה ,
עַד כָּל-הַנִּמְצָא ; גַּם כָּל-הָעָרִים הַנִּמְצָאוֹת ,
שָׂלוּ בְּאֵשׁ . {P}

48 And the men of Israel turned back upon the children of Benjamin, and smote them with the edge of the sword, both the entire city, and the cattle, and all that they found; moreover all the cities which they found they set on fire. {P}

Note parallel to laws of "ir ha'nidachat" in Devarim chapt 13
Chapter 21

- א** וַאִישׁ יִשְׂרָאֵל, נִשְׁבַּע בַּמִּצְפָּה לֵאמֹר: **אִישׁ מִמֶּנּוּ, לֹא-יִתֵּן בָּתוֹ לְבַנְיָמִן לְאִשָּׁה.** **1** Now the men of Israel had sworn in Mizpah, saying: 'There shall not any of us give his daughter unto Benjamin to wife.'
- ב** וַיָּבֹא הָעָם, בֵּית-אֵל, וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד-הָעֶרֶב, לְפָנֵי הָאֱלֹהִים; וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם, וַיִּבְכוּ בְּכִי גָדוֹל. **2** And the people came to Beth-el, and sat there till even before God, and lifted up their voices, and wept sore.
- ג** וַיֹּאמְרוּ--לָמָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הִיָּתָה זֹאת בְּיִשְׂרָאֵל: לְהִפָּקֵד הַיּוֹם מִיִּשְׂרָאֵל, שִׁבְט אֶחָד. **3** And they said: 'O LORD, the God of Israel, why is this come to pass in Israel, that there should be to-day one tribe lacking in Israel?'
- ד** וַיְהִי, מִמָּחָרָת, וַיִּשְׁכְּמוּ הָעָם, וַיִּבְנוּ-שָׁם מִזְבֵּחַ; וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת, וַיִּשְׁלָמִים. {פ} **4** And it came to pass on the morrow that the people rose early, and built there an altar, and offered burnt-offerings and peace-offerings. {P}
- ה** וַיֹּאמְרוּ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִי אִשָּׁר לֹא-עָלָה בְּקֶהֱל מִכָּל-שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל, אֶל-יְהוָה: כִּי הִשְׁבֹּעָה הַגְּדוֹלָה הִיָּתָה, לֹאֲשֶׁר לֹא-עָלָה אֶל-יְהוָה הַמִּצְפָּה לֵאמֹר--מוֹת יוּמָת. **5** And the children of Israel said: 'Who is there among all the tribes of Israel that came not up in the assembly unto the LORD?' For they had made a great oath concerning him that came not up unto the LORD to Mizpah, saying: 'He shall surely be put to death.'
- ו** וַיִּנְחָמוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶל-בְּנֵימִן אַחִיו; וַיֹּאמְרוּ, נִגְדַע הַיּוֹם שִׁבְט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. **6** And the children of Israel repented them for Benjamin their brother, and said: 'There is one tribe cut off from Israel this day.'
- ז** מַה-נַּעֲשֶׂה לָהֶם לְנוֹתָרִים, לְנָשִׁים; וְאַנְחָנוּ נִשְׁבַּעְנוּ בַּיהוָה, לְבַלְתִּי תֵּת-לָהֶם מִבָּנוֹתֵינוּ לְנָשִׁים. **7** How shall we do for wives for them that remain, seeing we have sworn by the LORD that we will not give them of our daughters to wives?'
- ח** וַיֹּאמְרוּ--מִי אֶחָד מִשִּׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל, אִשָּׁר לֹא-עָלָה אֶל-יְהוָה הַמִּצְפָּה; וְהִנֵּה לֹא בָא-אִישׁ אֶל-הַמַּחֲנֶה, מִיַּבֵּישׁ גִּלְעָד--אֶל-הַקֶּהֱל. **8** And they said: 'What one is there of the tribes of Israel that came not up unto the LORD to Mizpah?' And, behold, there came none to the camp from Jabesh-gilead to the assembly.
- ט** וַיִּתְּפָקֵד, הָעָם; וְהִנֵּה אִין-שָׁם אִישׁ, מִיּוֹשְׁבֵי יַבֵּשׁ גִּלְעָד. **9** For when the people were numbered, behold, there were none of the inhabitants of Jabesh-gilead there.
- י** וַיִּשְׁלָחוּ-שָׁם הָעֵדָה, שְׁנַיִם-עָשָׂר אֶלְפֵי אִישׁ--מִבְּנֵי הַחַיִל; וַיִּצְווּ אוֹתָם לֵאמֹר, לָכוּ וְהַפִּיתֶם אֶת-יוֹשְׁבֵי יַבֵּשׁ גִּלְעָד לְפִי-חֶרֶב, וְהַנָּשִׁים, וְהַטָּף. **10** And the congregation sent thither twelve thousand men of the valiantest, and commanded them, saying: 'Go and smite the inhabitants of Jabesh-gilead with the edge of the sword, with the women and the little ones.'
- יא** וְזֶה הַדְּבָר, אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ: כָּל-זָכָר, וְכָל- **11** And this is the thing that ye shall do: ye shall utterly destroy every male, and

אִשָּׁה יֹדַעַת מִשְׁכָּב-זָכָר--תַּחֲרִימוּ.

every woman that hath lain by man.'

יב וַיִּמְצְאוּ מִיּוֹשְׁבֵי יַבִּישׁ גִּלְעָד, אַרְבַּע מֵאוֹת נְעָרָה בְּתוּלָה, אֲשֶׁר לֹא-יָדְעָה אִישׁ, לְמִשְׁכָּב זָכָר; וַיָּבֵאוּ אוֹתָם אֶל-הַמַּחֲנֶה שֵׁלָה, אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן. {פ}

12 And they found among the inhabitants of Jabesh-gilead four hundred young virgins, that had not known man by lying with him; and they brought them unto the camp to Shiloh, which is in the land of Canaan. {P}

יג וַיִּשְׁלְחוּ, כָּל-הָעֵדָה, וַיְדַבְּרוּ אֶל-בְּנֵי בְנֵימִן, אֲשֶׁר בְּסַלַע רִמּוֹן; וַיִּקְרְאוּ לָהֶם, שְׁלוֹם.

13 And the whole congregation sent and spoke to the children of Benjamin that were in the rock of Rimmon, and proclaimed peace unto them.

יד וַיָּשָׁב בְּנֵימִן, בַּעֵת הַהִיא, וַיִּתְּנוּ לָהֶם הַנְּשִׁים, אֲשֶׁר חָיו מִנְּשֵׁי יַבִּישׁ גִּלְעָד; וְלֹא-מִצְאוּ לָהֶם, כֵּן.

14 And Benjamin returned at that time; and they gave them the women whom they had saved alive of the women of Jabesh-gilead; and yet so they sufficed them not.

טו וְהָעָם נָחַם, לְבְנֵימִן: כִּי-עָשָׂה יְהוָה פֶּרֶץ, בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל.

15 And the people repented them for Benjamin, because that the LORD had made a breach in the tribes of Israel.

טז וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי הָעֵדָה, מֶה-נַּעֲשֶׂה לְנוֹתְרִים לְנָשִׁים: כִּי-נִשְׁמְדָה מִבְּנֵימִן, אִשָּׁה.

16 Then the elders of the congregation said: 'How shall we do for wives for them that remain, seeing the women are destroyed out of Benjamin?'

יז וַיֹּאמְרוּ, יִרְשֶׁת פְּלִיטָה לְבְנֵימִן; וְלֹא-יִמָּחַ שֵׁבֶט, מִיִּשְׂרָאֵל.

17 And they said: 'They that are escaped must be as an inheritance for Benjamin, that a tribe be not blotted out from Israel.

יח וַאֲנַחְנוּ, לֹא נוֹכַל לָתֵת-לָהֶם נָשִׁים--מִבְּנוֹתֵינוּ: כִּי-נִשְׁבָּעוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר, אֲרוּר, נֹתֵן אִשָּׁה לְבְנֵימִן. {ס}

18 Howbeit we may not give them wives of our daughters.' For the children of Israel had sworn, saying: 'Cursed be he that giveth a wife to Benjamin.' {S}

יט וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה חַג-יְהוָה בְּשָׁלוֹ מִיָּמִים יִמְיָמָה, אֲשֶׁר מִצְפוֹנָה לְבַיִת-אֵל מִזְרְחָה הַשָּׁמֶשׁ, לְמִסְלָה, הָעֹלָה מִבַּיִת-אֵל שְׁכֵמָה--וּמִנְּגַב, לְלִבְוֹנָה.

19 And they said: 'Behold, there is the feast of the LORD from year to year in Shiloh, which is on the north of Beth-el, on the east side of the highway that goeth up from Beth-el to Shechem, and on the south of Lebonah.'

כ וַיֹּצִו (וַיִּצְווּ), אֶת-בְּנֵי בְנֵימִן לֵאמֹר: לְכוּ, וְאַרְבַּתְּם בְּכַרְמִים.

20 And they commanded the children of Benjamin, saying: 'Go and lie in wait in the vineyards;

כא וּרְאִיתֶם, וְהִנֵּה אָם-יֵצְאוּ בָנוֹת-שִׁילוֹ לָחוּל בַּמַּחְלוֹת, וַיִּצְאֲתֶם מִן-הַכַּרְמִים, וַחֲטַפְתֶּם לָכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבְּנוֹת שִׁילוֹ; וְהִלַּכְתֶּם, אַרְץ בְּנֵימִן.

21 and see, and, behold, if the daughters of Shiloh come out to dance in the dances, then come ye out of the vineyards, and catch you every man his wife of the daughters of Shiloh, and go to the land of Benjamin.

כב וְהָיָה כִּי-יָבֹאוּ אֲבוֹתָם אוֹ אֲחֵיהֶם לְרוֹב (לְרִיב) אֵלֵינוּ, וְאָמְרָנוּ אֵלֵיהֶם חֲנוּנוּ אוֹתָם-- כִּי לֹא לָקַחְנוּ אִישׁ אִשׁוֹ, בְּמִלְחָמָה: כִּי לֹא אֶתְּם נִתַּתֶּם לָהֶם, כְּעֵת תְּאָשָׁמוּ. {ס}

22 And it shall be, when their fathers or their brethren come to strive with us, that we will say unto them: Grant them graciously unto us; because we took not for each man of them his wife in battle; neither did ye give them unto them, that ye should now be guilty. {S}

כג וַיַּעֲשׂוּ-בָנֵי בְנֵי בְנִימִן, וַיִּשְׂאוּ נָשִׁים לְמִסְפָּרָם, מִן-הַמְּחַלְלוֹת אֲשֶׁר גָּזְלוּ; וַיֵּלְכוּ, וַיָּשׁוּבוּ אֶל-נַחֲלָתָם, וַיְבַנּוּ אֶת-הָעָרִים, וַיֵּשְׁבוּ בָהֶם.

23 And the children of Benjamin did so, and took them wives, according to their number, of them that danced, whom they carried off; and they went and returned unto their inheritance, and built the cities, and dwelt in them.

כד וַיִּתְּהַלְכוּ מִשָּׁם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַהִיא, אִישׁ לְשִׁבְטוֹ וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ; וַיֵּצְאוּ מִשָּׁם, אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ. {פ}

24 And the children of Israel departed thence at that time, every man to his tribe and to his family, and they went out from thence every man to his inheritance. {P}

כה בַּיָּמִים הָהֵם, אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל: אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו, יַעֲשֶׂה. {ש}

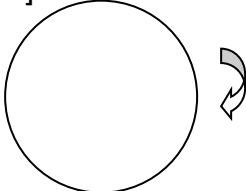
25 In those days there was no king in Israel; every man did that which was right in his own eyes. {P}

In light of this final unit, let's review the outline

II. Review of the Outline

Chapter

Topic

- 1** **Background** - *Who conquered, and who didn't*
[A segue from Sefer Yehoshua to Shoftim]
- 2** **Stating the thesis** - *the 'cycle' - intro to the **first** theme:*
→ *The danger of appointing a King*
[leaving God → trouble → 'crying out' → salvation → quiet...]
[compare this cycle with Tehillim 107]
-
- 3 - 8** **Proving the thesis** - *the 'good' "shoftim" [judges]*
The stories of
 Otniel (40 years)
 Ehud (80 years / includes Shamgar?),
 Devorah (40 years)
 Gideon (40 years, note request re: King at end of story!)
- 9 -10** **The story re: Avimelech** - *an 'anomaly'*
*Intro to the **second** theme: The danger of **not** appointing a King*
[note how Avimelech **does not** fit the above cycle - note his character]
- 10 -16** **The stories re: Yiftach & Shimshon** -
Proof from the 'not so good' "shoftim" - note years are not '40'
Note as well the numerous 'one-liner' shoftim
- 17 -21** **Three additional 'stories'** - *' not involving "shoftim"*
Third & final theme: the need for educational leadership of shevet Levi
Note the phrase "ba'yamim ha'heyim, ein melech b'Yisrael..."
In each story - note as well how they relate to 'anarchy'
Pay attention to the character of the "ish Levi" involved in each story!
 1. "pesel Micha" - **Idol made by Micha & shevet Dan,**
 2. "pilegish b'Givah" - **(how & why he cut up her body)**
 3. "milchemet Binyamin" - **the civil war against Binyamin**
 & the attempt to find wives for the 600 male survivors.

III. Tehillim 107, Applying the lesson of Sefer Shfotim

Discussion:

Shmuel the author

'Rebbe' of King David

Author of Tehillim

In light of this, let's analyze Tehillim 107

Noting a similar cycle, as in Sefer Shoftim

תהילים פרק קז א הדו ליהוה פי-טוב: פי לעולם חסדו.

- ב יאמרו, גאולי יהוה-- אשר גאלם, מייד-צר.
ג ומארצות, קבצם: ממזרח וממערב; מצפון ומימם.
ד תעו במדבר, בישמון דרך; עיר מושב, לא מצאו.
ה רעבים גם-צמאים-- נפשם, בהם תתעטף.
ו ויצעקו אל-יהוה, בצר להם; ממצוקותיהם, יצילים.
ז ויִדְרִיכֶם, בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל-- לְלֶכֶת, אֶל-עִיר מוֹשֵׁב.
ח יודו ליהוה חסדו; ונפלאותיו, לבני אדם.
ט פי-השביע, נפש שקקה; ונפש רעבה, מלא-טוב.
י ישבי, חשך וצלמות; אסירי עני וברזל.
יא פי-המרו אמרי-אל; ועצת עליון נאצו.
יב ויִכְנַע בְּעַמְל לִבָּם; כְּשֵׁלוֹ, וְאִין עֲזָר.
יג ויִזְעַקוּ אֶל-יְהוָה, בְּצָר לָהֶם; מִמִּצְקוֹתֵיהֶם, יוֹשִׁיעֵם.
יד יוציאם, מחשך וצלמות; ומוסרותיהם ינתק.
טו יודו ליהוה חסדו; ונפלאותיו, לבני אדם.
טז פי-שבר, דלתות נחשת; ובריחי ברזל גדע.
יז אולים, מדרך פשעם; ומעונותיהם, יתענו.
יח כל-אכל, תתעב נפשם; ויגיעו, עד-שערי מות.
יט ויִזְעַקוּ אֶל-יְהוָה, בְּצָר לָהֶם; מִמִּצְקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם.
כ ישלח דברו, וירפאם; וימלט, משחיתותם.
כא יודו ליהוה חסדו; ונפלאותיו, לבני אדם.
כב ויִזְבְּחוּ, זבחי תודה; ויספרו מעשיו ברנה.
כג [יורדי הים, באניות; עשי מלאכה, במים רבים.
כד [המה ראו, מעשי יהוה; ונפלאותיו, במצולה.
כה] ויאמר--ויצעמד, רוח סערה; ותרוםם גליו.
כו [יעלו שמים, ירדו תהומות; נפשם, ברעה תתמוגג.
כז [יחוגו וינועו, בשכור; וכל-חכמתם, תתבלע.
כח] ויצעקו אל-יהוה, בצר להם; וממצוקותיהם, יוציאם.
כט יקם סערה, לדממה; ויחשו, גליהם.
ל וישמחו כי-ישתקו; וינחם, אל-מחוז הפצם.
לא יודו ליהוה חסדו; ונפלאותיו, לבני אדם.
לב וירוממוהו, בקהל-עם; ובמושב זקנים יקלוהו.

לג ישם נהרות למדבר; ומצאי מים, לצמאון.

לד ארץ פרי, למלחה; מרעת, יושבי בה.

לה ישם מדבר, לאגם-מים; וארץ ציה, למצאי מים.

לו ויושב שם רעבים; ויכוננו, עיר מושב.

לז ויִזְרְעוּ שְׂדוֹת, ויִטְעוּ כְרָמִים; ויעשו, פרי תבואה.

לח ויברכם וירבו מאד; ובהמתם, לא ימעית.

לט וימעטו וישחו-- מעצר רעה ויגון.

מ שפך בוז, על-נדיבים; ויתעם, בתהו לא-דרך.

מא וישגב אביון מעוני; וישם כצאן, משפחות.

מב יראו ישרים וישמחו; וכל-עולה, קפצה פיה.

מג מי-חכם וישמר-אלה; ויתבוננו, חסדי יהוה.

מסכת ברכות - דף נד, ב... אמר רב יהודה אמר רב ארבעה צריכין להודות:

יורדי הים, -הולכי מדברות, - ומי שהיה חולה ונתרפא- ומי שהיה חבוש בבית האסורים ויצא

